

Hrvatski Radio, 23. veljace 2002.

Interview sa šefom Misije OEŠ-a u Hrvatskoj, veleposlanikom Peterom Semnebyjem

Novinarka: Ana Bella Leikauff

- Transkript -

- Novi šef Misije OEŠ u Hrvatskoj, 42-godišnji Švedanin Peter Semneby, iskusni je diplomat koji unatoč mlađoj dobi iza sebe ima godine iskustva. Magistar ekonomije, te polaznik ugledne i skupe postdiplomske škole upravljanja na Harvardu, Semneby, koji govori engleski, njemacki, francuski i ruski, svoju diplomatsku karijeru počeo je 1986. godine u švedskom Ministarstvu vanjskih poslova, a aktivni je u OEŠ-u postao kao član Misije u Gruziji 1992. godine. Nakon nekoliko tjedana boravka u Hrvatskoj, veleposlanik Semneby iznio je u razgovoru s Ana-Bellom Laikauf svoje prve dojmove.

Moji prvi dojmovi su izvrsni. Toplo sam primljen i imao sam prigodu susresti se s vecinom visokih hrvatskih dužnosnika, predstavnica nevladinih organizacija i diplomatskog zbora. Nakon tih sastanaka dobio sam dojam da su pitanja obuhvacena mandatom misije OEŠ-a u Hrvatskoj doista prioritet Vlade, i uvjeren sam da cemo zajedno s hrvatskim vlastima moći vrlo produktivno raditi na njihovu rješavanju. Također sam imao prigodu posjetiti i ratom razrušena područja, bio sam u Sisku, gdje sam posjetio naš regionalni centar i Hrvatski centar za razminiranje.

Kada prolazite kroz ta ratom pogodena područja shvatite da je Hrvatska zemlja kontrasta. Slika koju vidite u Zagrebu vrlo je pozitivna i dinamичna, a tamo još uvijek ima ogromnih problema u smislu obnove, stvaranja uvijeta za povratak. U tim je područjima, također, vrlo vidljiva gospodarska depresija, što je, uz administrativne probleme, znacajan faktor kada se radi o povratku.

- Prošle godine u vrijeme odluke hoće li se Misija produljiti ili ukinuti mnogi su rekli kako je potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Hrvatske i Evropske unije, Misija OEŠ-a postala suvišna, jer se vecina pitanja iz njezina mandata poklapa upravo s tim sporazumom.

U poslijednjih nekoliko mjeseci pokrenuli smo širi dijalog s Vladom o pitanjima obuhvacenim mandatom Misije, i moram reci da postoji još dosta toga što se mora riješiti. Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju nije nadomjestak za rad Misije OEŠ-a u Hrvatskoj. Sporazum, naime, jasno pokazuje da pitanja kojima se bavi Misija OEŠ-a imaju veliku važnost za Evropsku uniju i njezine članice, i mislim da će to biti temelj za naš rad u buducnosti.

Mislim da cemo s Evropskom unijom suradivati u pravom partnerskom smislu, gdje ce se naš rad nadopunjavati i medusobno jacati, a tako ce se stvoriti uvijeti dublje suradnje s Hrvatskom vladom, jer naša je aktivnost usmjerena ka strateškim ciljevima koji su isti kao i oni Hrvatske vlade. Tako će Hrvatska postati atraktivna i poželjan kandidat za članstvo u Evropskoj uniji.

- **Kada tako govorite sve to zvuci kao vrlo dugotrajan proces.**

Ne želim se upuštati u nagadanja o vremenskom roku. Sve Misije OEES-a su po svojoj naravi privremene, pa ni ova Misija neće trajati vječno. Mislim da se može reci kako je jedan od naših ciljeva raditi na tome kako bi sami sebe učinili suvišnima, ali naš bi fokus trebao biti na rješavanju zadataka, a ne na roku trajanja Misije.

- **No, cinjenica je da ste bili posljednji voditelj Misije u Latviji koja je nedavno zatvorena. Može li se onda Vaš dolazak u Hrvatsku protumaciti kao signal da OEES doista ima namjeru zaključiti Misiju do kraja ove godine?**

Ne želim to komentirati. Postoje neke paralele između Hrvatske i Latvije. Latvija vec neko vrijeme vodi pregovore s Evropskom unijom, i ima velike izglede da postane clanica u prvom krugu proširenja. Vrlo sam zadovoljan time što je Hrvatska pocela s pregovorima, a Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju prvi je korak na tom putu. Postoji još zanimljivih paralela između Hrvatske i Latvije.

U Hrvatskoj postoji psihološko opterecenje zbog rata i žrtava, no nadam se da će s vremenom svima postati jasno da povratak izbjeglica nije prijetnja vašoj zemlji, nego nešto što joj ide u prilog. Povratak izbjeglica, naravno, onih koji se žele vratiti, jedini je put zaljecenja ratnih rana, i, s vremenom, uspostave harmoničnog društva u Hrvatskoj.

Postoje naravno i drugi aspekti tog problema, poput financijskog. Medunarodna zajednica spremna je pomoci znatnim sredstvima, i vec je to i učinila. No, i Hrvatska će morati platiti velik dio racuna. U tom smislu je važno shvatiti da to nije samo trošak poput nekog drugog, nego ulaganje u hrvatsku buducnost, u integrirano i harmonično društvo, i put ka punopravnom clanstvu u EU. (KRAJ)